

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobkyně: **Pecka, spol. s r.o.**, IČO 62522183
sídlem Chudenická 1059/30, Hostivař, 102 00 Praha 10
zastoupené advokátem JUDr. Petrem Neubauerem
sídlem Na Sadech 4/3, České Budějovice

proti
žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí ČR**
sídlem Vršovická 1442/65, 100 10, Praha 10

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 6. 2016, č. j. 704/550/16-Hr,
28921/ENV/16

takto:

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 6. 2016, č. j. 704/550/16-Hr, 28921/ENV/16, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Hradec Králové ze dne 23. 3. 2016, č. j.

ČIŽP/45/OOL/SR01/1509842.012/16/KMB, kterým jí byla uložena pokuta za správní delikt podle § 4 písm. c) zákona č. 282/1991 Sb., o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa (dále jen „zákon o inspekci“) ve výši 200 000,- Kč za ohrožení životního prostředí v lesích. Správního deliktu se žalobkyně dopustila vlastním zaviněním při hospodaření v lese tím, že od září 2012 do prosince 2012 při budování lesní dopravní sítě na lesních pozemcích p. č. 515/1 v k. ú. Pecka, p. č. 264 a 265 v k. ú. Lhota u Pecky a p. č. 304 v k. ú. Staňkov u Pecky odlesnila plochu 7,03 ha, přičemž orgán státní správy lesů povolil trvalé odnětí funkcí lesa na dotčených lesních pozemcích na ploše pouze 3,25 ha. Odlesnění tedy bylo o 3,78 ha větší než povolená výměra. Žalobkyně tak vlastním zaviněním, příliš rozsáhlým odlesněním při stavbě lesní dopravní sítě, vytvořila podmínky pro působení škodlivých biotických a abiotických činitelů v předmětné lokalitě.

2. Žalobkyně v podané žalobě namítá, že žalovaný nesprávně určil subjekt odpovědný za spáchaný správní delikt. Je přesvědčena, že s ohledem na ustanovení § 4 písm. c) zákona o inspekci není odpovědným subjektem žalobkyně, jakožto pouhý zadavatel prací, nýbrž společnost Sun Forest s.r.o. jako subjekt, který se deliktního jednání dopustil excesivně z ujednaného rámce zakázky. Žalobkyně s odkazem na judikaturu Nejvyššího soudu uvedla, že odpovědným lze činit pouze subjekt, který jednání vlastním jménem fakticky provedl. V úpravě správního trestání není blíže upravena součinnost odpovědných subjektů, a tudíž nelze vyvozovat její odpovědnost ani v této rovině.
3. Dále žalobkyně uvedla, že ani zákon 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (dále jen „lesní zákon“), ani jiné zákony v kontextu se zakázkou zadanou žalobkyní neobsahují takovou skutkovou podstatu správního deliktu, která by dopadala přímo na jednání žalobkyně jako na zadavatele prací.
4. Žalobkyně rovněž uvedla, že zdráhavé jednání společnosti Sun Forest s.r.o., která se k věci nikterak nevyjádřila, nelze přičítat k tíži žalobkyně, když povinnost vyhledávací stíhá dle zákona správní orgán.
5. Dále žalobkyně upozornila na skutečnost, že neexistence písemné smlouvy o dílo mezi ní a společností Sun Forest s.r.o., respektive to, že tato smlouva nebyla doložena, neznamená, že tato smlouva platně nevznikla. Poukázala při tom na tehdy platný zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, který umožňoval uzavření smlouvy o dílo ústní formou.
6. Žalobkyně dále uvádí, že jako vlastník lesa učinila vše, co od ní lze spravedlivě požadovat. Nejprve sjednala odborný dozor v osobě Ing. V., který prováděl vyměřování plochy pro odnětí lesního porostu a všechny nutné realizační úkony, následně pro samotné odlesnění sjednala společnost Sun Forest s.r.o.
7. Dále žalobkyně uvádí, že v době jejího vlastnictví lesních pozemků, na nichž došlo k tvrzenému deliktu, byla vykácena toliko část souladná s povolením č.j. 2961/ZP/2012-K1-3 ze dne 4. 4. 2012, tj. nezredukováná výměra 4, 85 ha. Rovněž Ing. V. tvrdil, že necelá polovina celkového rozsahu kácení byla provedena v roce 2012, zbývající část až v roce 2014, přičemž k převodu vlastnictví k předmětným pozemkům na společnost Paul Pecka s.r.o. došlo ke dni 22. 12. 2012. Závěr o tom, že se žalobkyně ničeho nedopustila, potvrzuje též kontrolní zápis ze dne 7. 12. 2012 místně příslušného stavebního úřadu ve stavebním deníku, který potvrdil souladnost prací se schválenou projektovou dokumentací. Tento důkaz však žalovaný v rozporu se zásadou volného hodnocení důkazů nikterak nezohlednil.

8. Žalobkyně rovněž namítá nedostatečná skutková zjištění správním orgánem, neboť v řízení nebylo prokázáno naplnění skutkové podstaty správního deliktu, který je jí kladen za vinu. Dle názoru žalobkyně není ze spisu nikterak patrné, z jakých důkazů a skutkových zjištění správní orgán takové právní závěry učinil, neboť v řízení nebyl opatřen žádný odborný či znalecký posudek a ze samotné okolnosti povoleného rozsahu těžby dřeva nelze takový závěr učinit. Žalobkyně uvádí, že úplně stejně by bylo možné dovozovat i závěr opačný, a to takový, že žalobkyně učinila pozitivní kroky pro zamezení škodlivých biotických a abiotických činitelů na daném území. Předmětná plocha byla napadena kůrovcem a rovněž poničena větrem a žalobkyně ji v povoleném rozsahu odlesnila. Dále konstatuje, že to, co je v některém případě hodnoceno negativně, jinde může být v konečném důsledku s ohledem na hodnotící parametry hodnoceno pozitivně. Žalovaný však žádná taková hodnocení neprovedl a tak zatížil rozhodnutí v obou stupních v této části nepřezkoumatelností.
9. Na závěr žalobkyně uvádí, že byla porušena zásada totožnosti skutku, neboť výrok rozhodnutí správních orgánů neodpovídá popisu skutku v oznámení o zahájení řízení a rovněž v právní kvalifikaci skutku. Z oznámení o zahájení řízení ze dne 17. 7. 2015 vyplývá, že původně správní orgán vymezil úředně povolenou plochu ve výměře 4,85 ha, ve svých rozhodnutích však již plochu zredukoval o více než jeden ha na plochu 3,25 ha, což je posun k tíži žalobkyně, nemající oporu ve vymezení skutku na počátku, v průběhu a na konci řízení. Totéž žalobkyně spatřuje s ohledem na právní kvalifikaci skutku, kdy správní orgán zahájil řízení pro porušení ustanovení § 34 odst. 2 lesního zákona, přičemž v rozhodnutí činí žalobkyni odpovědnou za porušení ustanovení § 4 písm. c) zákona o inspekci. Žalobkyně se domnívá, že správní řízení mělo být vedeno ve věci, v níž bylo zahájeno. Nelze změnit popis skutku a jeho právní kvalifikaci bez jakékoliv projekce ve správním spisu a odpovídajícího sdělení žalobkyni. Pouhé konstatování těchto okolností v odůvodnění rozhodnutí neposkytuje žalobkyni možnost se účinně bránit již v průběhu správního řízení.
10. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že z lesního zákona, jakož i z judikatury vyplývá, že za stav lesa je odpovědný na prvním místě jeho vlastník. On je tím, kdo určil, že bude provedena těžba, a tuto těžbu objednal. Vztah mezi žalobkyní a jejím smluvním partnerem je relevantní pouze v rovině soukromoprávní a na spáchání deliktu v oblasti veřejného práva nemá žádný vliv. Obsah smluvního vztahu však hraje roli při posuzování formy zavinění a pro případné určení odpovědnosti dalších subjektů. Pokud došlo ze strany těžební společnosti k excesu z ujednaného plnění, nelze vyloučit rovněž její odpovědnost, avšak ani ta by nemohla vyvinut žalobkyni jako objednatelku prací. Případný exces však žalovaný nemohl v průběhu správního řízení posoudit, neboť předmětná smlouva o dílo nebyla ani po výzvě předložena. K námitce žalobkyně, že v době jejího vlastnictví byla realizována necelá polovina rozsahu kácení, žalovaný poukazuje na to, že tuto námitku žalobkyně uplatnila poprvé až před soudem. Naopak v odvolání uznala, že práce sice zadala a realizovala, ale již pro nového vlastníka, kterému náklady posléze přeúčtovala. Co se týká změny popisu skutku, žalovaný uvedl, že žalobkyně byla o zúžení skutku informována prostřednictvím přípisu ze dne 28. 12. 2015 s tím, že se navíc jednalo o redukcí skutkového zjištění v její prospěch. K námitce, že si správní orgán neopatřil odborný či znalecký posudek týkající se působení škodlivých biotických a abiotických činitelů, žalovaný opět konstatuje, že žalobkyně nastalý následek v řízení nerozporovala a uvedený důkaz nepožadovala. K tvrzení, že to, co je někde hodnoceno jako negativní, může být jinde hodnoceno pozitivně, žalovaný dodává, že zákonem předvídaný následek je

poškození či ohrožení životního prostředí v lesích, nikoli ohrožení regionálního či globálního charakteru. Na závěr uvedl, že předmět řízení zůstal po celou dobu řízení stejný.

11. Žalobkyně v replice k vyjádření žalovaného zopakovala námitky uvedené v podané žalobě.
12. Soud projednal věc bez nařízení jednání, neboť žalobkyně vyslovila souhlas s projednáním věci bez nařízení jednání a žalovaný nevyjádřil výslovný nesouhlas s tímto postupem. Má se tedy za to, že i on s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasil (ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.).
13. Ze správního spisu zjistil soud následující podstatné skutečnosti.
14. Dne 26. 3. 2012 vydal Krajský úřad Královéhradeckého kraje, Odbor životního prostředí a zemědělství, oddělení zemědělství, souhlasné stanovisko k žádosti žadatele, společnosti PROLIS – projekce lesnických inženýrských staveb o souhlas s trvalým odnětím pozemků určených k plnění funkcí lesa k vydání územního rozhodnutí o využití území pro výstavbu lesní dopravní sítě na LHC Pecka – Pecka s.r.o.
15. Dne 4. 4. 2012 vydal tentýž úřad rozhodnutí, jímž povolil trvalé odnětí pozemků určených k plnění funkcí lesa o celkové výměře 4, 85 ha ve vlastnictví společnosti Pecka, spol. s r.o. pro výstavbu lesní dopravní sítě na LHC Pecka – Pecka s.r.o.
16. Dne 10. 7. 2012 vydal Stavební odbor Městského úřadu Nová Paka jako silniční správní úřad stavební povolení k výstavbě lesní dopravní sítě na LHC Pecka – Pecka s.r.o. v celkové délce 8,342 km, které měla vést částečně i přes nelesní pozemky městysu Pecka. Podmínky stavebního povolení spočívaly v tom, že stavba bude provedena dle projektové dokumentace zpracované Ing. V. s tím, že případné změny nesmí být provedeny bez předchozího povolení silničního správního úřadu. Stavba má být dokončena do dvou let od nabytí právní moci stavebního povolení, tj. do 26. 7. 2014. Po celou dobu stavby by se mělo předcházet vzniku eroze a znečištění životního prostředí, přičemž v případě vzniku eroze v cestách a jejich přilehlém okolí by měl investor stavby neprodleně odstranit její příčinu. Stavba má být provedena pouze na nejnutnější výměře lesa umožňující její realizaci za současného dodržování povinností stanovených v ustanovení § 13 lesního zákona. Práce by měly být prováděny tak, aby na pozemcích a lesních porostech docházelo k co nejmenším škodám, přičemž k odstranění případných škod by měla být číněna bezprostřední opatření.
17. Dne 28. 7. 2014 obdržela ČIŽP podnět ev. č. S 121/14, ve kterém stěžovatel upozornil na výstavbu nových lesních cest. Poukazoval zejména na velkou šířku těchto cest, na které se vejdou dva nákladní automobily a dále že podél cest je vykácen i pás původního lesního porostu.
18. Dne 25. 8. 2014 provedli inspektoři ČIŽP za účasti zástupců Městského úřadu Nová Paka venkovní pochůzku na nově vybudované lesní odvozní cestě v uvedené lokalitě a zjistili, že v některých částech se šíře cesty pohybuje i v rozmezí 8 – 10 m, přičemž i některé otočky přesahují stanovené rozměry. Do plochy odlesnění zjevně nebylo započítáno svahování cesty, která jde místy i 5 m do stran a zasahuje tak do okolních lesních porostů. S ohledem na to pojala ČIŽP důvodné podezření, že při výstavbě cesty došlo k nadměrnému odlesnění ve prospěch nových lesních cest. ČIŽP v rámci přípravy kontroly od Krajského úřadu Královéhradeckého kraje obdržela tabulku výpočtu plochy odlesnění sloužící ke stanovení plochy pozemku určených k plnění funkcí lesa, z níž vyplývá, že projektovaná

šíře předmětné komunikace se pohybovala v rozmezí 4 m – 7 m, průměrně 5,5 m. Na plánované trase se v zákresu projektu nachází 5 rozšíření pro otočky o velikosti 20 m x 20 m, 3 rozšíření o velikosti 20 m x 30 m a 1 rozšířená plocha o velikosti 30 m x 20 m.

19. Dne 4. 12. 2014 zaslala ČIŽP Ústavu pro hospodářskou správu lesů žádost o zaměření výměry odlesnění pozemků určených k plnění funkcí lesa ve prospěch nové lesní odvozní cesty na LHC Pecka – Paul Pecka s.r.o.
20. Dne 29. 1. 2015 byla uskutečněna závěrečná kontrolní prohlídka konaná v souvislosti s kolaudací předmětné lesní cesty, které se ČIŽP zúčastnila jako přizvaný orgán státní správy. Stavebník předložil stavebnímu úřadu ke kolaudaci v souladu se stavebním povolením geodetické zaměření průběhu skutečného stavu stavby č. 2938/2014 ze dne 19. 12. 2014. Ze zaměření vyplývá, že celková plocha odlesnění pro lesní cestu včetně rozšíření pro otočky a manipulačních skládek činí 36 931 m² oproti původně plánovému záboru 48 549,50 m². Po úvodním seznámení se s dosavadními zjištěními a vyjádřením účastníků kontrolní prohlídky vzal zástupce vlastníka, Ing. V. jménem společnosti Paul Pecka s.r.o. žádost o vydání kolaudačního souhlasu zpět. Důvodem byla skutečnost, že předmětné geodetické zaměření se týkalo pouze vlastního tělesa cesty a nezohlednilo celé staveniště, tedy i okolí se svahováním, které bylo příčinou daleko většího odlesnění bez náležitého povolení orgánu státní správy lesů. Následně zástupce krajského úřadu vyzval stavebníka, aby v případě zjištění porušení rozhodnutí o trvalém odnětí pozemků určených k plnění funkcí lesa požádal krajský úřad o dodatečné povolení dalšího odnětí. Vzhledem k faktu, že se jedná o stavbu sloužící k hospodaření v lese, zástupce krajského úřadu avizoval, že stavebníkovi bude vyhověno v celém rozsahu jeho případné žádosti. ČIŽP dále upozornila účastníky jednání, že na jaře 2015 bude předmětná cesta zaměřena Ústavem pro hospodářskou správu lesů s tím, že má být zároveň vypracováno odborné posouzení s výpočtem skutečného odlesnění v dané lokalitě. Ing. V. ve vyjádření uvedl, že v průběhu stavby v říjnu 2012, kdy bylo postaveno cca 5 km předmětné lesní cesty, došlo ke změně vlastníka dotčených pozemků a veškeré povinnosti vyplývající ze souvisejících právních předpisů přešly na společnost Paul Pecka s.r.o. V roce 2013 byla stavební činnost přerušena. Dále uvedl, že stavbu jak pro bývalého, tak pro nového vlastníka provedla stavební společnost POPR spol. s r.o. a hospodaření na celém lesním majetku společnosti Paul Pecka s.r.o. zajišťuje společnost Sun Forest s.r.o.
21. ČIŽP dne 3. 2. 2015 obdržela ze strany Agentury ochrany přírody a krajiny již druhý podnět, upozorňující na výstavbu širokých lesních cest v okolí obce Pecka u Nové Paky.
22. Dne 23. 3. 2015 vydala ČIŽP oznámení o zahájení kontroly zaměřené na plnění povinností vyplývajících z platných právních předpisů o ochraně lesa na základě podaných podnětů upozorňujících na nadměrné kácení stromů a zábor lesa v souvislosti se stavbou lesní cesty. Kontrolovanými osobami jsou:
 1. Paul Pecka s.r.o.,
 2. Pecka, spol. s r.o. v likvidaci,
 3. Ing. P. V.– projektant, zmocněnec společnosti Pecka, spol. s r.o. pro zajištění povolení stavby a zmocněnec společnosti Paul Pecka s.r.o. pro zajištění kolaudace stavby,
 4. POPR, spol. s r.o. – zhotovitel stavebních prací.

23. Dne 9. 4. 2015 proběhla kontrola, o níž byl sepsán protokol č.j. ČIŽP/45/OOL/1412534.010/15/KMA. Z protokolu vyplývá, že zástupci společnosti Pecka, spol. s r.o. v likvidaci se bez omluvy nedostavili. Jednání byl účasten pan V. B., který pro společnost Paul Pecka s.r.o., pracoval jako poradce a tlumočník. Pan B. uvedl, že v průběhu povolování stavby stavebníka žádný úřad neupozornil, že by měl požádat o povolení odlesnění nad rámec navrženého trvalého odnětí. Dále sdělil, že převážná většina odlesnění ve prospěch lesní cesty byla provedena v podzimním období roku 2012 na základě zadání společnosti Pecka, spol. s r.o., dříve než byl tento lesní pozemek prodán společnosti Paul pecka s.r.o. Těžbu dříví údajně prováděla rakouská těžební společnost, na jejíž jméno si nevzpomněl. Malá část cesty pak byla provedena v roce 2014 společností Lesy Dolejš s.r.o. Ing. V. při kontrole uvedl, že projekt vypracoval na základě objednávky společnosti Pecka, spol. s r.o. a na základě plné moci pak vyjednal i stavební povolení a trvalé odnětí. Na podzim roku 2011 zaměřoval předběžné umístění trasy cesty, následně bílou páskou upřesnil vedení trasy nové cesty v terénu. Dále uvedl, že v podkladech pro povolení trvalého odnětí pro předmětnou lesní cestu při výpočtu výměry záborů započítal plochu koruny cesty v šíři 4 m až 6 m, místy rozšíření v odbočkách a otočkách cesty. Podklady pro povolení dočasného odnětí po stranách cesty nebyly vypracovány. Dále uvedl, že část nové cesty byla vybudována na stávajících úsecích cest, avšak plochu v současnosti nelze přesně uvést.
24. Dne 10. 4. 2015 zaslala ČIŽP dílčí protokol ze dne 9. 4. 2015. Vzhledem ke zjištěním, že společnost Paul Pecka s.r.o. během let 2013 až 2015 provedla část odlesnění ve prospěch předmětné lesní cesty a předmětné kontroly se neúčastnil žádný zástupce společnosti, ČIŽP vyzvala společnost k zaslání následujících podkladů:
1. kopii porostní mapy LHC Pecka – Paul Pecka s.r.o., kde je zakreslena předmětná lesní cesta,
 2. evidenci těžby dříví podle porostních skupin, které bylo vykáceno ve prospěch předmětné nové odvozní cesty během let 2013 až 2015, včetně kopií popisu dotčených porostů z porostní knihy LHP,
 3. informace o dodavatelích prací, kteří provedli odlesnění ve prospěch nové lesní cesty, včetně kopie příslušných smluv s dodavateli.
25. Tentýž dílčí protokol byl zaslán i společnosti Pecka, spol. s r.o. v likvidaci. Vzhledem ke zjištění, že tato společnost provedla ve druhém pololetí roku 2012 odlesnění cesty ve prospěch předmětné nové lesní cesty a předmětné kontroly se neúčastnil žádný zástupce společnosti, ČIŽP vyzvala společnost k zaslání následujících podkladů:
1. porostní mapu bývalého LHP pro LHC Pecka s vyznačením průseku vykáceného ve prospěch nové lesní cesty včetně kopií popisu dotčených porostů z porostní knihy LHP,
 2. evidenci těžby dříví podle porostních skupin, které bylo vykáceno ve prospěch předmětné nové odvozní cesty během roku 2012,
 3. informace o dodavatelích prací, kteří provedli odlesnění ve prospěch nové lesní cesty, včetně kopie příslušných smluv s dodavateli.
26. Žádná z obou společností požadované podklady ve stanovené lhůtě nezaslala. Na výzvu reagoval pouze za společnost Pecka, spol. s r.o. v likvidaci JUDr. Jušta jako likvidátor

společnosti dopisem ze dne 16. 4. 2015, v němž uvedl, že společnost nemá žádné z uvedených podkladů ve svém držení.

27. Dne 15. 4. 2015 společnost POPR spol. s r.o. zaslala ČIŽP kopii stavebního deníku předmětné lesní cesty ke stavbě č. 1202, smlouvu o dílo č. 1202/2012 se společností Paul Pecka s.r.o. ze dne 3. 9. 2012 a kopii objednávky k zakázce „Beendung – Weg Pecka“ od společnosti Paul Pecka s.r.o. ze dne 13. 6. 2014. Ze stavebního deníku je patrné, že stavba byla zahájena dne 3. 9. 2012 a následně byl v týdenních intervalech dokumentován průběh stavby až do 22. 12. 2012, kdy na trase cesty společnost POPR spol. s r.o. odstraňovala pařezy, prováděla odkopávky cesty, svahování násypů a rovnání koruny nové cesty. Ve stavebním deníku je rovněž zaznamenána kontrola Stavebního úřadu Nová Paka ze dne 7. 12. 2012 za účasti projektanta Ing. V., zástupce objednatele pana B. a zástupce zhotovitele Ing. P., přičemž bylo zaznamenáno, že práce probíhají dle schválené projektové dokumentace. Poté stavba pokračovala od 7. 1. 2013 do 18. 1. 2013, kdy došlo k majetkovému převodu na nového vlastníka. Tímto byla zakončena I. etapa výstavby. Posléze je v deníku zaznamenána i II. etapa z období od 23. 6. 2014 do 15. 7. 2014.
28. Pan B. v návaznosti na závěry z dílčího protokolu ze dne 9. 4. 2015 dne 28. 4. 2015 prostřednictvím SMS ČIŽP sdělil, že v lokalitě stavby cesty došlo v roce 2013 i 2014 k nahodilé těžbě dříví, ovšem neuvedl konkrétní termíny kácení, objem těžby a míst ve vztahu k cestě. ČIŽP proto požádala pana B. o upřesnění informací, avšak bez odezvy.
29. Ing. V. ve svém mailu ze dne 17. 4. 2015 na mapce upřesnil 6 úseků, kde nově budovaná lesní cesta byla umístěna v trase stávajících cest, takže zde nebylo nutné odlesňovat celou trasu. Mapku doložil fotodokumentací z roku 2011 v porovnání se stavem ke dni 11. 4. 2015. Z fotodokumentace je zřejmé, že i v těchto úsecích došlo k odlesnění ve prospěch rozšíření bývalých úzkých úseků lesní cesty.
- Úsek 1 – průsek ve prospěch nové cesty rozšířen z původních 4 m na cca 8 m, došlo ke zhutnění a zpevnění tělesa cesty
- Úsek 2 – průsek ve prospěch nové cesty rozšířen z původních 8 m na cca 8-10 m, zhutnění a zpevnění tělesa cesty, jakož i svahování kolem cesty
- Úsek 3 – průsek ve prospěch nové cesty rozšířen z původních 4 m na cca 6 m, zhutnění a zpevnění tělesa cesty, jakož i vyčištění odvodňovacího příkopu
- Úsek 4 – průsek ve prospěch nové cesty rozšířen z původních 4 m na cca 8 – 10 m, odkácení pruhu lesa v červnu a červenci 2014 a přesunutí původní trasy v rovném úseku s ohledem na zjištěné zamokření půdy, zhutnění a zpevnění tělesa cesty
- Úsek 5 – průsek ve prospěch nové cesty rozšířen z původních 4 m na cca 8 – 10 m (část cesty ze snímku z roku 2015 sousedí s holinou, nelze přesně určit hranici mezi ní a odlesněním ve prospěch cesty), zhutnění a zpevnění cesty, její rozšíření na cca 6 m, ve svažitém úseku kolem vyhloubených příkopů (v jejich prospěch též provedeno odlesnění)
- Úsek 6 – průsek ve prospěch nové cesty rozšířen z původních 4 m na cca 8 – 10 m, z obou stran cesty odkácena jedna až dvě řady stromů v celé délce úseku, zhutnění a zpevnění cesty, její rozšíření na 5 – 6 m
30. Pan J. B. ve svém dopise ze dne 21. 4. 2015 uvedl, že vykonával funkci odborného lesního hospodáře pro společnost Pecka spol. s r.o. v období od 22. 4. 2012 do 20. 12. 2012. Uvedl, že žalobkyně s ním nekonzultovala umístění předmětné cesty ani odlesnění v její prospěch.

První informaci o záměru budování cesty dostal až od Ing. V., což doložil kopií dopisu ze dne 25. 2. 2012, v němž byl požádán o vyjádření odborného lesního hospodáře za účelem povolení odnětí lesa. Pan B. stavbu v navrhovaném rozsahu doporučil. Dále uvedl, že mu však není známo, kdo zadával a organizoval odlesnění ve prospěch výstavby, ani kdo skutečně fyzicky prováděl kácení lesa. Závěrem uvedl, že veškeré doklady předal se změnou vlastníka lesa a tudíž i s koncem jeho působení ve funkci odborného lesního hospodáře panu B.

31. Společnost Lesy Dolejš s.r.o. ve svém mailu ze dne 27. 4. 2015 uvedla, že vykonávala funkci odborného lesního hospodáře pro předmětnou stavbu od 1. 1. 2013. Vlastník lesa ani projektant s ním záměr budování cesty nekonzultovali, neboť touto dobou již byl průsek pro cestu vykácen.
32. Dne 22. 5. 2015 vydala ČIŽP protokol o kontrole, v němž zrekapitulovala dosavadní průběh kontroly a dosavadní zjištění a na jejich základě zjistila, že v období od července 2012 do února roku 2015 bylo ve prospěch předmětné lesní cesty na majetku společnosti Paul Pecka s.r.o. (bývalém majetku Pecka, spol. s r.o. v likvidaci) odlesněno celkem 10,2084 ha. Z uvedeného vyplývá, že plocha odlesnění ve prospěch lesní cesty na lesních pozemcích přesáhla dvojnásobek výměry povolené pro trvalé odnětí lesa 4, 85 ha, stanovené pravomocným rozhodnutím Krajského úřadu Královéhradeckého kraje č.j. 2961/ZP/2012-K1-3 ze dne 4. 4. 2012. Dále uvedl, že s ohledem na plochu odlesnění nebyly dodrženy podmínky stanovené stavebním povolením Městského úřadu Nová Paka č.j. MUNP/2012/8820/SÚ/KP ze dne 10. 7. 2012, který jako místně příslušný stavební úřad a silniční správní úřad jako jednu z podmínek stavby pro stavebníka stanovil, že stavba bude realizována pouze v nejnižší výměře, s tím, že případné změny projektové dokumentace podléhají předchozímu povolení silničního správního úřadu. Co se týká odpovědné osoby ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 zákona o inspekci, ČIŽP uvedla, že s ohledem na doložené podklady je zřejmé, že převážnou většinu odlesnění na průseku ve prospěch předmětné lesní cesty na ploše nejméně 10 ha zadal a organizoval v období od srpna 2012 do prosince téhož roku bývalý vlastník lesa, společnost Pecka, spol. s r.o., zastoupená jednatelem M. S. Od ledna 2013 byla po změně vlastníka lesa akce přerušena, přičemž k další etapě stavby došlo až v červnu a červenci 2014, kdy již byl lesní majetek ve vlastnictví Paul Pecka s.r.o. V této době došlo k vykácení plochy do 0,20 ha o objemu pouhých 15-20 m³ dříví, což je v porovnání s celkovým rozsahem odlesnění množství zcela zanedbatelné.
33. Dne 17. 7. 2015 vydala ČIŽP oznámení o zahájení správního řízení se žalobkyní ve věci uložení pokuty podle ustanovení § 4 písm. c) zákona o inspekci za ohrožení životního prostředí v lesích, kterého se měla dopustit vlastním zaviněním jako odpovědný vlastník lesa tím, že v období od září 2012 do prosince 2012 odlesnila celkem 10,05 ha ve prospěch budování lesní dopravní sítě na lesních pozemcích p.č. 515/1 v k.ú. Pecka, p.č. 264 a 265 v k.ú. Lhota u Pecky, p. č. 304 a 305 v k.ú. Staňkov u Pecky a p.č. 200 v k.ú. Vidonice, přičemž orgán státní správy lesů a silniční správní úřad zde povolily výstavbu pro výstavbu cestní sítě trvalé odnětí plnění funkcí lesa na dotčených lesních pozemcích na ploše pouze 4,85 ha. Tímto nezákonným odlesněním mělo dojít k porušení ustanovení § 34 odst. 2 lesního zákona, který stanoví, že výstavba a údržba lesní dopravní sítě a ostatních zařízení v lesích nesmí působit ohrožení stability lesních porostů, zvýšené nebezpečí eroze nebo nepřiměřené poškození půdy a vodního režimu v daném území.
34. K tomu se vyjádřila žalobkyně prostřednictvím svého zástupce vyjádřením ze dne 10. 8. 2015 tak, že nepopírá odstranění lesního porostu za účelem stavby, ale popírá tvrzení

správního orgánu, že k odlesnění nad povolenou míru došlo před prodáním lesních pozemků novému vlastníku. Dále uvedl, že i lesní práce byly provedeny již pro nového vlastníka předmětných pozemků, neboť strany spolu jednaly již v létě roku 2012. Jako důkaz zaslal fakturu č. 130100001, kterou žalobkyně fakturovala náklady pro výstavbu předmětné lesní cesty novému majiteli, obchodní společnosti Paul Pecka s.r.o.

35. Dne 23. 9. 2015 zaslala ČIŽP předvolání k podání svědecké výpovědi panu Vratislavu B. a Ing. Petru V. ve výše uvedené věci, konanému dne 12. 10. 2015. O provedení důkazu svědeckou výpovědí Ing. P. V. ze dne 12. 10. 2015 byl sepsán protokol. Mimo jiné v něm bylo uvedeno, že kácení dřevin v trase budované cesty prováděla společnost Sun Forest s.r.o.
36. Na základě toho zaslala ČIŽP dne 24. 11. 2015 společnosti Sun Forest s.r.o. výzvu k vyjádření ve věci těžby dřeva pro žalobkyni a pro společnost Paul Pecka s.r.o., neboť ze shromážděných podkladů vyplývá, že společnost prováděla kácení dřevin v trase budované lesní dopravní sítě v roce 2012 pro žalobkyni a v roce 2014 pro společnost Paul Pecka s.r.o.
37. Na to reagovala společnost Sun Forest s.r.o. pouze stručným písemným vyjádřením, v němž uvedla, že v účetnictví společnosti nebyla zjištěna žádná činnost v katastrálním území Pecka.
38. Dne 22. 12. 2015 vydala ČIŽP přípis, jehož obsahem bylo seznámení žalobkyně s podklady pro vydání rozhodnutí. Obsahem bylo rovněž zúžení skutku, který je předmětem správního řízení. Od tohoto okamžiku se vede řízení ve věci odlesnění lesních pozemků provedené v roce 2012 ve prospěch budování lesní dopravní sítě na lesních pozemcích p. č. 515/1 v k. ú. Pecka, p. č. 264 a 265 v k. ú. Lhota u Pecky a p. č. 304 v k.ú. Staňkov u Pecky, přičemž pro toto území bylo rozhodnutím Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 4. 4. 2012 č. j. 2961/ZP/2012-K1-3 uděleno povolení k odnětí pozemků určených k plnění funkcí lesa na ploše 3,25 ha. Podle zaměření Ústavu pro hospodářskou úpravu lesů Brandýs nad Labem byla na předmětných pozemcích odlesněna plocha 7,03 ha (po odečtení odlesnění 0,15 ha na pozemku p. č. 304 v k.ú. Staňkov u Pecky ze dne 7. 6. 2014).
39. Dne 23. 3. 2016 vydala ČIŽP rozhodnutí, jímž žalobkyni uložila podle ustanovení § 4 písm. c) zákona o inspekci pokutu ve výši 200 000,- Kč za ohrožení životního prostředí v lesích, kterého se žalobkyně dopustila vlastním zaviněním při hospodaření v lese tím, že v období od září 2012 do prosince 2012 při budování lesní dopravní sítě na předmětných lesních pozemcích odlesnila plochu 7,03 ha, přičemž orgán státní správy lesů i silniční správní úřad povolily pro výstavbu cestní sítě trvalé odnětí pozemků určených k plnění funkcí lesa na dotčených pozemcích na ploše pouze 3,25 ha. Uvedené odlesnění tedy bylo o 3,78 ha větší než povolená výměra. Tímto nezákonným odlesněním došlo k porušení ustanovení § 34 odst. 2 lesního zákona. Žalobkyně tak vlastním zaviněním, příliš rozsáhlým odlesněním při stavbě lesní dopravní sítě, vytvořila podmínky pro nadměrné působení škodlivých biotických a abiotických činitelů v předmětné lokalitě.
40. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 7. 4. 2016 odvolání. Nejprve uvedla, že ona byla pouze objednatelem díla, avšak zhotovitelem díla byla společnost POPR, spol. s r.o. Poukázala rovněž na skutečnost, že v roce 2012 již jednala o prodeji lesního hospodářství PECKA, tedy i pozemků, na nichž byly zřízeny lesní cesty. Bylo zájmem kupující společnosti, aby byly lesní cesty provedeny a žalobkyně pouze zadala provedení těchto prací pro nového vlastníka, který také veškeré práce hradil. Žalobkyně též uvedla, že

realizaci projektu a následně vytýčení měl na starosti Ing. V., který vypracoval projekt na lesní cesty, poté vyjednal stavební povolení i trvalé odnětí, zaměřil předběžně umístění trasy cest a následně bílou páskou upřesnil vedení trasy nové cesty v terénu. Žalobkyně poznamenala, že nebyla přítomna na místě stavby, spoléhala na dozor prováděný Ing. V. Žalobkyně vyjádřila údiv nad tím, že společnost Sun Forest s.r.o. nebyla předvolána, aby se jakkoliv vyjádřila ke kácení předmětných stromů, které pod vedením Ing. V. realizovala.

41. O podaném odvolání rozhodl žalovaný správní orgán dne 21. 6. 2016 tak, že odvolání žalobkyně zamítl a napadené rozhodnutí ČIŽP potvrdil.
42. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správním orgánem z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 soudního řádu správního).
43. Výchozím ustanovením pro posouzení první žalobní námitky je ustanovení § 4 písm. c) zákona o inspekci v tehdy platném znění, které stanoví, že *„Inspekce uloží pokutu až do výše 5 000 000 Kč právníkům a fyzickým osobám, které svým jednáním nebo opomenutím ohrozí nebo poškodí životní prostředí v lesích tím, že vlastním zaviněním vytvoří podmínky pro působení škodlivých biotických a abiotických činitelů.“*
44. Dalším rozhodným ustanovením je ustanovení § 34 odst. 2 lesního zákona, dle kterého *„Výstavba a údržba přibližovacích linek, lesní dopravní sítě a ostatních zařízení v lesích nesmí působit ohrožení stability lesních porostů, zvýšené nebezpečí eroze nebo nepřiměřené poškození půdy a vodního režimu v daném území.“*
45. Žalobcova první žalobní námitka směřovala proti nesprávnému určení subjektu odpovědného za spáchaný správní delikt. V první řadě je tedy nutné se zabývat tím, kdo je odpovědným za předmětný správní delikt. Žalobkyně je přesvědčena, že ona jako pouhý zadavatel prací není subjektem, který se dopustil protiprávního jednání. Tím je dle jejího názoru až společnost Sun Forest s.r.o., která provedla vlastní těžbu excesivně z ujednaného rámce zakázky.
46. Pro dovození odpovědnosti za výše uvedený správní delikt je nezbytné prokázat protiprávní jednání konkrétní osoby spočívající buď v jejím aktivním konání či v opomenutí, tedy ve vytvoření podmínek pro působení škodlivých biotických a abiotických činitelů, dále následek spočívající v ohrožení nebo poškození životního prostředí v lesích a příčinnou souvislost mezi nimi. Tento správní delikt vyžaduje rovněž zavinění předmětného subjektu, ať už ve formě úmyslné či nedbalostní.
47. Co se týká protiprávního jednání, nutno podotknout, že to byla právě žalobkyně, která jakožto vlastník lesa určila, že bude provedena těžba a tuto těžbu i objednala. Z rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 4. 4. 2012, č.j. 2961/ZP/2012-K1-3 jasně vyplývá, že žalobkyni bylo uděleno povolení k trvalému odnětí pozemků určených k plnění funkcí lesa o celkové rozloze 4, 85 ha, která byla posléze přípisem ze dne 22. 12. 2015 ČIŽP zredukována na 3, 25 ha. Ze správního spisu je však zřejmé, že od září 2012 do konce téhož roku došlo k odlesnění plochy o celkové výměře 7, 03 ha na pozemcích p.č. 515/1 v k.ú. Pecka, p.č. 264 a 265 v k.ú. Lhota u Pecky a p.č. 304 v k.ú. Staňkov u Pecky. Je tedy patrné, že podmínky stanovené předmětným rozhodnutím o povolení k trvalému odnětí pozemků určených k plnění funkcí lesa nebyly dodrženy, neboť bylo odstraněno o 3, 78 ha lesního porostu více, než kolik bylo povoleno předmětným rozhodnutím. Ze

správního spisu vyplývá, že stavbu prováděla společnost POPR, s.r.o. a kácení dřevin pro majitele pozemku prováděla společnost Sun Forest s.r.o., přičemž stavební společnost koordinovala postup stavebních prací tak, aby kácení v konkrétní lokalitě proběhlo v předstihu jednoho až dvou týdnů před stavbou cesty. Zadavatelkou těchto prací však byla po celou dobu žalobkyně. Žalobkyni z titulu vlastnictví lesa plyne mnoho povinností, mimo jiné též odpovědnost vlastníka lesa za jeho lesní pozemek. Bylo tedy na žalobkyni, aby správně zadala a posléze též kontrolovala prováděné práce.

48. Z obsahu spisového materiálu dále vyplývá, že žalobkyně v průběhu stavby lesní dopravní sítě nespolupracovala s odborným lesním hospodářem a spokojila se pouze s dozorem stavebních prací v podobě projektanta stavby, jak rovněž sama přiznala v podaném odvolání. Samotné kácení dřevin žalobkyně nikterak nekontrolovala. V důsledku jednání žalobkyně spočívajícího v nesprávně zadaných či málo kontrolovaných pracích při odstraňování lesního porostu došlo k částečnému omezení plnění veřejně prospěšných funkcí lesa bezprostředně po nadbytečném odstranění lesního porostu, jakož i k ohrožení stability sousedních lesních porostů.
49. Následky, které byly nezákonným odlesněním způsobeny, ČIŽP podrobně popsala v odůvodnění svého rozhodnutí.
50. K otázce zavinění soud uvádí, že pro naplnění skutkové podstaty předmětného správního deliktu postačí zavinění ve formě nedbalosti. Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně je vlastníkem rozsáhlých lesních pozemků, na nichž hospodaří již více než 10 let. Rozhodnutí o trvalém odnětí lesních pozemků ze dne 4. 4. 2012 zcela jasně stanovilo při realizaci stavby povinnost dodržování konkrétních podmínek, mezi nimi i provedení stavby na nejnutnější výměře lesa umožňující její realizaci za dodržení povinností vyplývajících z ustanovení § 13 lesního zákona. Žalobkyně si měla být jako vlastník lesa těchto svých povinností vědoma a odpovědnosti za jejich nedodržení se nemůže zprostit ani jejich smluvním přenesením na jiný subjekt. Jak sama přiznala v podaném odvolání, spoléhala po celou dobu realizace předmětné lesní cesty pouze na dozor ze strany projektanta Ing. V., aniž by se sama aktivně o realizaci zajímala. V tomto ohledu soud považuje zavinění žalobkyně ve formě nedbalosti za prokázané.
51. S ohledem na výše uvedené se nelze ztotožnit s názorem žalobkyně, že odpovědným subjektem je pouze ten subjekt, který jednání fakticky provedl. Pokud by skutečně došlo k excesu z ujednaného rozsahu kácení dřevin, tato skutečnost by mohla mít za následek odpovědnost i dalšího subjektu. Zcela jistě by však nemohla vyvinut žalobkyni jako vlastníka lesa a objednatelku prací. Jak již bylo uvedeno výše, ani v případě, že by skutečně došlo k excesu ze strany společnosti Sun Forest s.r.o., by nemohlo dojít ke zbavení odpovědnosti žalobkyně za předmětný správní delikt. Na závěr soud uvádí, že v oblasti správního trestání obecně platí, že veřejnoprávní odpovědnosti za spáchaný správní delikt se nelze vyhnout poukazem na soukromoprávní vztah a na porušení podmínek ze strany druhého účastníka takového vztahu. Tato námitka byla proto shledána nedůvodnou.
52. S tím souvisí další námitka žalobkyně, v níž uvádí, že neexistence písemné smlouvy o dílo mezi ní a společností Sun Forest s.r.o., respektive to, že tato smlouva nebyla doložena, neznamená, že tato smlouva platně nevznikla. Poukázala přitom na tehdy platný zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, který umožňoval uzavření smlouvy o dílo ústní formou.
53. Ani tato námitka žalobkyně není relevantní. Z obsahu spisového materiálu je patrné, že existence smlouvy o dílo nebyla správními orgány nikterak nerozporována. Správní

orgány však nemohly obsah předmětné smlouvy posoudit, neboť ani jedna ze smluvních stran její obsah nikterak nepřiblížila. V průběhu správního řízení bylo na žalobkyni, pokud chtěla prokázat, že se společnost Sun Forest s.r.o. skutečně dopustila excesu z ujednaného plnění, aby toto své tvrzení prokázala. Žalobkyně však tuto skutečnost zcela ignorovala a na výzvu správního orgánu nereagovala.

54. Vzhledem ke skutečnosti, že v průběhu správního řízení nebyla předložena ani nikterak co do obsahu přiblížena předmětná smlouva o dílo mezi žalobkyní a společností Sun Forest s.r.o., není možné posoudit, zda se společnost Sun Forest s.r.o. skutečně dopustila excesu.
55. Je však nutné podotknout, že i v případě, kdy by bylo skutečně prokázáno, že se společnost Sun Forest s.r.o. jako subjekt, který fakticky provedl těžbu dřevin, dopustila excesu a tak porušila předmětnou smlouvu o dílo, nelze vyloučit rovněž odpovědnost tohoto subjektu. Jak již soud konstatoval v souvislosti s první žalobní námitkou, ani tato skutečnost by však žalobkyni nezbavila odpovědnosti za spáchaný správní delikt. Proto i tuto námitku soud shledal nedůvodnou.
56. Žalobkyně dále uvedla, že jako vlastník lesa učinila vše, co od ní lze spravedlivě požadovat. Ani s tímto tvrzením žalobkyně se nelze ztotožnit. Je sice pravdou, že žalobkyně sjednala odborný dozor v osobě Ing. V., který prováděl vyměřování plochy pro odnětí lesního porostu a všechny nutné realizační úkony a následně pak pro samotné odlesnění najala společnost Sun Forest s.r.o., avšak o realizaci těžby se již dále nezabývala. Rovněž z vyjádření odborného lesního hospodáře pana B. ze dne 21. 4. 2015 vyplývá, že žalobkyně s ním nikterak nekonzultovala umístění předmětné cesty ani odlesnění v její prospěch. První informaci o záměru budování cesty dostal odborný lesní hospodář až od Ing. V. jakožto projektanta stavby, což doložil i kopií dopisu ze dne 25. 2. 2012.
57. Z rozhodnutí vydaného dne 4. 4. 2012, kterým bylo žalobkyni uděleno povolení k trvalému odnětí lesních pozemků, bylo mimo jiné uvedeno, že stavba se má provádět pouze na nejnutnější výměře lesa umožňující její realizaci, přičemž se mělo dbát základních povinností uvedených v ustanovení § 13 lesního zákona. Žalobkyně jakožto subjekt, který je vlastníkem rozsáhlých lesních pozemků, na nichž hospodaří více jak 10 let, si musela být vědoma svých základních povinností, které na ni jako na vlastníka lesa dopadají, tedy též skutečnosti, že v důsledku nedostatečné kontroly jí zadané rozsáhlé těžby může dojít k ohrožení životního prostředí v lesích, a že za toto ohrožení životního prostředí bude odpovědná právě ona. Není možné, aby žalobkyně pouze zadala práci, o její realizaci se nadále nezajímala a posléze se s poukazem na uzavření soukromoprávní smlouvy s dalším subjektem zbavila odpovědnosti za způsobený protiprávní následek. Bylo povinností žalobkyně věnovat dostatečnou péči kontrole prováděných prací a dodržování plnění smlouvy druhou smluvní stranou. Toto však žalobkyně nečinila a tudíž jako vlastník lesa neučinila vše, co od ní lze spravedlivě požadovat. S ohledem na výše uvedené shledal soud i tuto námitku nedůvodnou.
58. Žalobkyně v podané žalobě namítala, že skutečnost, že se ničeho nedopustila, potvrzuje též kontrolní zápis ze dne 7. 12. 2012 místně příslušného stavebního úřadu ve stavebním deníku, který potvrdil souladnost prací se schválenou projektovou dokumentací. Tento důkaz však žalovaný v rozporu se zásadou volného hodnocení důkazů nikterak nezohlednil.
59. Ani v tomto případě se soud se žalobkyní neztotožnil. Je sice pravdou, že součástí stavebního deníku je rovněž záznam kontroly Stavebního úřadu Nová Paka ze dne 7. 12.

2012, v němž je zaznamenáno, že práce probíhají dle schválené projektové dokumentace, avšak tato skutečnost nemá na věc žádný vliv. Kontrola prováděná stavebním úřadem je zaměřena na realizaci stavby jako takové, tedy na to, zda je stavba cest prováděna podle vydaného stavebního povolení a podle ověřené projektové dokumentace. Ke kontrole dodržování povinností vyplývajících z lesního zákona je však oprávněna ČIŽP. Z toho vyplývá, že ačkoliv mohlo být ze strany předmětného stavebního úřadu konstatováno, že realizace stavby jako takové probíhá v souladu se schválenou projektovou dokumentací, neznamená to, že stavební úřad potvrdil zároveň i soulad rozsahu plochy kácení s příslušným povolením Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 4. 4. 2012.

60. S ohledem na výše uvedené soud uvádí, že ČIŽP nejednala v rozporu se zásadou volného hodnocení důkazů, když při posouzení souladu rozsahu skutečného odlesnění pozemků s příslušným povolením nezohlednila předmětný kontrolní zápis stavebního úřadu. Jedná se totiž o dvě na sobě nezávislé kontroly prováděné různými správními orgány. Tato námitka byla tudíž soudem rovněž shledána nedůvodnou.
61. Žalobkyně rovněž namítá, že ze spisu není nikterak patrné, z jakých důkazů a skutkových zjištění správní orgán učinil své právní závěry, neboť v řízení nebyl opatřen žádný odborný či znalecký posudek. Žalobkyně konstatuje, že to, co je v některém případě hodnoceno negativně, jinde může být v konečném důsledku s ohledem na hodnotící parametry hodnoceno pozitivně. Žalovaný však žádná taková hodnocení neprovedl a tak zatížil rozhodnutí v obou stupních v této části nepřezkoumatelností.
62. Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že žalobkyně po celou dobu správního řízení nikterak nerozporovala ohrožení životního prostředí v lesích, které nastalo jako následek spáchaného správního deliktu. Rovněž po celou dobu správního řízení nenavrhla provedení důkazu v podobě odborného či znaleckého posudku týkajícího se působení škodlivých biotických a abiotických činitelů.
63. Škodlivé činitele vymezuje lesní zákon v ustanovení § 2 písm. f) jako „*škodlivé organismy, nepříznivé povětrnostní vlivy, imise a fyzikální nebo chemické faktory, způsobující poškození lesa.*“ ČIŽP v odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 23. 3. 2016 uvedla, že v důsledku odstranění lesního porostu na více než dvojnásobné ploše, než odpovídá rozhodnutí orgánu státní správy lesů, došlo k významnému zvýšení ohrožení lesních porostů větrem. Vzhledem ke stejné délce cest, avšak větší ploše odlesnění je zřejmé, že odlesnění bylo provedeno ve větší šířce, než která byla povolena, a nově vzniklé porostní stěny jsou tedy od sebe více vzdáleny. V důsledku toho pak dochází ke změně proudění větru, přičemž při větší vzdálenosti lesních porostů vítr naráží na porostní stěnu a u nové stěny bez vytvořeného lesního porostu může mít bořivé účinky a zároveň lesní porost vysušovat. Tím došlo k ohrožení stability lesních porostů. Dále ČIŽP uvedla, že zvětšením celkově odlesněné plochy došlo ke zvýšení nebezpečí eroze srážkovou vodou, která nebude zachycována v korunách stromů nebo v humózním půdním horizontu podmíněným zejména opadem asimilačních orgánů dřevin a půda zároveň není stabilizovaná kořeny stromů. V důsledku nadměrného odstranění lesního porostu došlo k ohrožení veřejně prospěšných funkcí lesa, zejména funkce půdoochranné, vodoochranné a ekologicko stabilizační. Ohrožení pak ČIŽP dále rozebrala v odůvodnění svého rozhodnutí. Je tedy patrné, že se ČIŽP posouzením dopadů předmětného správního deliktu velice podrobně zabývala.

64. S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že jednáním žalobkyně spočívajícím v nadměrném odlesnění pozemků došlo ke tvorbě škodlivých biotických a abiotických činitelů a tím žalobkyně ohrozila životní prostředí v lesích, přičemž je zcela zřejmé, že se jedná o činitele, které nelze hodnotit pozitivně ani jednotlivě, ani ve vzájemném spolupůsobení.
65. Námitka žalobkyně, že není patrné, z jakých důkazů a skutkových zjištění správní orgán učinil své závěry, nemá s ohledem na výše uvedené oporu ve spisu. Z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu jsou zcela zřejmé úvahy, které ho vedly k jeho závěrům. Je zřejmé, jakými okolnostmi se správní orgán zabýval a jaké z nich vyvodil závěry. Soud tudíž shledal i tuto námitku nedůvodnou.
66. K námitce žalobkyně, že byla porušena zásada totožnosti skutku, když došlo k redukci povolené výměry o více než jeden ha, soud s ohledem na obsah správního spisu uvádí, že ze strany správního orgánu nelze spatřovat žádné pochybení. Krajský úřad Královéhradeckého kraje ve svém rozhodnutí ze 4. 4. 2012, č.j. 2961/ZP/2012-K1-3 udělil žalobkyni povolení k trvalému odnětí pozemků určených k plnění funkcí lesa o celkové rozloze 48 549,50 m² (4, 85 ha) za účelem stavby lesní dopravní sítě. Vzhledem ke skutečnosti, že v průběhu stavby došlo ke změně vlastníka lesních pozemků, správní orgán v průběhu správního řízení ve věci spáchání předmětného správního deliktu dospěl k závěru, že posuzovány budou pouze ty pozemky, na nichž prováděla stavbu pouze žalobkyně. Při určení rozsahu prací zadaných jednotlivými vlastníky správní orgán vycházel ze sdělení společnosti provádějící celou stavbu a z předloženého stavebního deníku. Na základě toho určil, že žalobkyně je odpovědná za odlesnění lesních pozemků provedené v roce 2012 ve prospěch budování lesní dopravní sítě na lesních pozemcích p. č. 515/1 v k. ú. Pecka, p. č. 264 a 265 v k. ú. Lhota u Pecky a p. č. 304 v k. ú. Staňkov u Pecky, přičemž součet ploch těchto pozemků činí 3, 25 ha. Skutek byl tudíž správním orgánem zredukován pouze na tyto pozemky. Tvrzení žalobkyně, že tento postup byl konstatován až v odůvodnění rozhodnutí a žalobkyně se proti němu nemohla v průběhu správního řízení účinně bránit, nemá oporu ve správním spisu. Naopak je patrné, že žalobkyně byla s tímto postupem seznámena prostřednictvím přípisu, vydaného dne 22. 12. 2015. Změna popisu skutku se tudíž odehrála ještě před vydáním rozhodnutí, žalobkyně s ním byla zákonným postupem seznámena a měla možnost se k němu vyjádřit. Této možnosti však nevyužila.
67. K žalobkyní tvrzené změně právní kvalifikace skutku soud uvádí, že řízení bylo zahájeno oznámením o zahájení správního řízení ze dne 17. 7. 2015, v němž je jasně stanoveno, že správní orgán zahajuje řízení ve věci uložení pokuty podle ustanovení § 4 písm. c) zákona o inspekci, přičemž správního deliktu se dopustila žalobkyně tím, že nezákonným odlesněním porušila ustanovení § 34 odst. 2 lesního zákona. Z rozhodnutí ČIŽP ze dne 23. 3. 2016 vyplývá, že žalobkyni byla uložena pokuta právě podle ustanovení § 4 písm. c) zákona o inspekci, rovněž za nezákonné odlesnění, jímž došlo k porušení ustanovení § 34 odst. 2 lesního zákona. Tvrzení žalobkyně nemá ani v tomto případě oporu ve spisu a soud tedy i tuto námitku shledal nedůvodnou.
68. Na základě shora uvedeného dospěl závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
69. O nákladech řízení rozhodl soud podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

V dané věci neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. února 2018

JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu